

Halvbelen eller de tre Fjerdedele er gaaet af, har gjort Landet ubodelig Skade ved at lade denne dobbelte Forsatning blive staaende; men det Uheldige er, at Stødet er givet netop nu igjennem disse Bevægelser. Thi lad os være ærlige: det har været en Feil — det maa maa man tillade mig at troe — at den omhandlede Avisartikel kom frem i „Fædrelandet“, og især paa den Maade, hvorpaa det skete; og naar man saa aabenbart vil bebreide Ministeren, at han har ladet den gaae hen og ikke taget Notits af den og anklaget Bedkommende, maa jeg bemærke, at skulde vi daglig klage over alle dem, der føre Klagemaal i Aviserne, der ere ligesaa graverende, fik man nok at gjøre. Jeg har oplevet den Tid, hvor man har be-
 fhyldt mig for at have stjaalet, og jeg har ikke sagt et Ord derimod; jeg er overbevist om, at jeg har kunnet bringe en Mand i Forbedrings-
 huset, naar jeg havde villet sagsøge ham, fordi han havde skrevet i Avisen imod mig. Men hvorledes kan man nænne, naar det kommer an paa Landets Frelse, ikke at vise en saadan Resignation imod Ministeren, at man later ham gaae i Ro i otte Dage. De Herrer kaste det bestandigt ind, at der skal være Nogle her, der have en særdeles Tilbøjelighed til at holde paa Ministeren, og som af en vis speciel og demokratisk Forkjærlighed skulle arbejde paa at forsvare ham i dette Dieblit og i denne Sag. Men kunne vi Andre ikke vende det om og sige, at de Herrer have havt saameget imod, at der var en Minister, om hvilken man kunde raabe ud, at han ikke var saa ganske enig med de Andre om at knække Grundloven af 5te Juni; derfor maatte vi af med ham. Det kunne vi ligesaa godt sige. Men jeg holder mig overbevist om, at de Herrer blot have handlet af fanatisk Iver og af en misforstaaet Nidsjærhed, som fra Marts 1863 og indtil nu har bredt en Mængde her i Landet af de meest indsigtsfulde Mænd i en saadan Retning, at vi smuldre bort, den ene Stump efter den anden. Fra Marts 1863 er denne Bevægelse begyndt, og den er ikke standset endnu eller vil standse, isald de ikke kunne tage Fornuften fangen og holde op paa Halvveien.

Jeg kan, som sagt, efter Alt, hvad her er foregaaet, ikke see, at der i denne Sag ligger

noget Graverende imod Justitsministeren. Man har sagt: Molzen! Na: Molzen! Jeg falder ikke paa at forsvare Molzen, thi jeg kender ham ikke. So, jeg kender Molzen, om De ville, thi jeg veed, at han har eiet en Eiendom i Frederiksdal, hvor der boede en af mine Veninder (vedholdende Latter fra Tilhørerpladsen; Formanden ringer), en overordentlig hæderlig, gammel Kone ...

Formanden: Maa jeg bede det ærede Medlem at standse. — De ærede Herrer paa Tilhørerpladsen maa jeg gjøre opmærksom paa, at dersom Sligt gjentager sig een Gang til i dette Møde, seer jeg mig nødsaget til at lade Tilhørerpladsen rydde.

Tscherning: Det skulde gjøre mig ondt, om de Herrer ikke fik den Fornøjelse, de trængte til. Deres Uvidenhed er saa stor, at de see af det, som de ikke forstaae. Vi kom fra Molzen. Jeg har, som sagt, dengang seet ham, og beklagede en altfor stor Tilbøjelighed hos ham til at hugge store Træer om i den Eiendom, han havde, og tillige har jeg hørt, at han havde en ganske besynderlig Subtilitet til at finde paa juridiske Exceptioner i alle de Forhold, hvori han indtraadte, saa at Ingen troede, at det var muligt for en Lægmand at kunne finde paa saadanne fine Kunstter; som ikke alene forudsætte en overordentlig stor Forstand, men en ganske besynderlig uddvidet Indsigt i Lovens allerstørste Krøvgæie og Smug-gange. Om han virkelig har dette naturlige Talent, skal jeg ikke kunne sige; men er det Tilfældet, maa man ikke forundre sig over, at han saaledes har vidst at snige sig ind her, saaledes, at da man troede at have Hansen — havde vi Molzen. Vi havde Birch — og saa havde vi Molzen. — At Hansen kjendte Molzen, vide vi, og tillige, at han sendte ham som Bud med aabne Breve til Justitsministeren. Deraf kan man formode, at han neppe har paalagt ham nogen overordentlig stor Discretion; enten har han havt en overordentlig stor Tillid til ham, eller ogsaa har det været ham en fuldkommen ligegyldig Sag, hvorledes Brevene bleve benyttede. Har Hansens havt en saa stor Tillid til Molzen, at han har